

Bijenhoudersvereniging St. Ambrosius Ossendrecht-Woensdrecht bouwde zelf een gemeenschappelijke bijenhal

door B.G.M. Adriaansen

Op onze jaarvergadering, in 1978, werd het idee van een gemeenschappelijke bijenhal geopperd. Immers, er zijn altijd mensen, die graag bijen houden, maar de geschikte plaats er niet voor hebben. Dit voorstel sloeg wel aan. Dat we er geen "gras" over lieten groeien, blijkt uit het resultaat.

Een paar leden zochten, en ... vonden! Een eigenaar van een mooi stukje natuur stelde dit belangeloos tot onze beschikking. Nu naar de gemeente voor de vergunning. Geen enkel probleem. Onze vereniging heeft sinds de oprichting in 1928, altijd een goede verstandhouding met het gemeentebestuur gehad. Bij bijzondere activiteiten stellen we de gemeente hiervan in kennis en de belangstelling is dan wederzijds. Ook financieel worden wij gesteund. Zo ook door de plaatselijke Rabobank en de Boerenbond. Dus, wat dat betreft: alle medewerking. Een van onze leden heeft een zoon die bouwkundig tekenaar is; een plan tot goedkeuring was een peuleschil, en ... gratis! Het bouwen kan beginnen. We willen het doelmatig maar sober en aangepast aan de omgeving houden. Bijna alles van hout, goed bouwen en netjes houden. En dat lukt wanneer je de mensen, met wie je omgaat, maar goed behandelt. Er is onder de leden altijd wel iemand die in de bouw werkt, of er mee te maken heeft. Die speelt uiteraard voor opzichter.

Dan de boompjes, die overlangs doorgezaagd dienen te worden, wie heeft hiervoor een goed apparaat? Er is toevallig een boer, zelf een verwoed imker, die een nieuw dak op zijn schuur moet leggen: "Gebruik de golfplaten, die je nodig hebt! We hebben er ruim voldoende." In een buitengebied moesten de palen voor de electriciteitsvoorziening plaats maken voor onder-

grondse bekabeling. Voor ons doel mochten we een stel van die onverwoestbare, lange mannen hebben. Och, met vriendschap en een potje honing en met het doel, waar het voor bestemd is, doe je wonderen. Een werkschema werd opgesteld en op de zaterdagen werd gezaagd, getimmerd en koffie gedronken dat het een lust was. Een schoolhoofd kreeg er de bleinen (blaren, red.) van in zijn handen. Natuurlijk is het niet alles voor niets. Spijkers, carbolineum, scharnieren, goten, enz. moet je gewoon kopen. Toen de Bijenhal klaar was, zijn we "ons" terrein af gaan bakenen met palen en gaas. Beplanting was helaas nogal duur. Wat denk je? Plusminus 30 bij 60 m waar nog geen buntbos groeide, moest met een laadschop diep los gemaakt worden, drijfmest moest er ingewerkt worden en van een rijke kalkgift worden voorzien. Maar! het werd mooi, met tal van vaste drachtplanten. De inzegening geschiedde door onze toenmalig geestelijk adviseur pastoor van Geffen. Onder het toezien oog van leden en bestuur en een aantal genodigden. Wijwater was er niet voldoende voor een ieder, maar de "mede" smaakte ook best. Dit is in grove trekken de totstandkoming van onze gemeenschappelijke bijenhal. In 1984 bouwden we er een instructielokaal bij, dat met veel pracht en praal op 15 juni werd geopend in aanwezigheid van o.a. weer een aantal genodigden. Dat beide gebouwen, los van elkaar gebouwd, maar zeker onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, begrijpt ge wel. Het 'rendement' van beide is in ieder geval optimaal. Met een beetje geluk en goede samenwerking kunt ook u misschien zo iets tot stand brengen.

Foto linkerkolom: links Alfons Buijs en rechts Sjaak Musters. Foto boven: v.l.n.r. Marga Jacobs-van Vugt, Sjaak Musters en wijlen P.A.M. van Dongen.